

ע"פ 36338/04/16 - יאסר חטיב נגד מ.י. ו.מח.לתכנון ובניה צפון חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 36338-04-16 חטיב נ' מ.י. ו.מח.לתכנון ובניה צפון חיפה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת עדי חן-ברק
מערערים	יאסר חטיב
נגד	
משיבים	מ.י. ו.מח.לתכנון ובניה צפון חיפה

החלטה

לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובתשובה, דין הבקשה להידחות.

1. בהתאם לאמור בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי רשאי בית המשפט, לבקשת המערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200 לחסד"פ.

כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד" לשם מתן ארכה להגשת הערעור.

2. יחד עם זאת נפסק כי אין משמעות הדבר שמתן ארכה בהליך פלילי ייעשה כדבר שבשגרה שכן זהו היוצא מן הכלל, ולכן אין ליתן ארכה להגשת ערעור בפלילים אלא בהתקיים "**טעם ממשי המניח את הדעת**" (בש"פ 5988/06 **נגד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 **רבין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11/8/09)).

3. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקול, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויי הלכאוריים, כאשר אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות.

4. במקרה דנן מדובר בבקשה להארכת מועד שהוגשה באיחור העולה על **שנה וחצי**, זאת מבלי שהמבקש הצביע על טעם ממשי ומשכנע שיש בו להצדיק קבלת הבקשה שהוגשה באיחור כה ניכר.

5. המבקש טען כי נוכח מצוקתו הכלכלית לא עלה בידו להגיש את הבקשה להארכת מועד עד למועד המאוחר שהוגשה, וכן כי היה טרוד בטיפול באשתו החולה.

יודגש כי אשתו של המבקש חולה במחלת הסרטן כבר משנת 2006, וכי מהמסמכים הרפואיים העדכניים שהוצגו לא עולה כי חלה החמרה במצבה אשר לא אפשרה למבקש להתפנות במשך מעל שנה וחצי לצורך הגשת הערעור.

גם מצוקה כלכלית אינה בגדר נימוק המצדיק הארכת מועד ארוכה כל כך.

המבקש הוסיף וציין כי גם מצבו הבריאותי רעוע וכי הוא מועמד לניתוח, ברם מעיון במסמכים הרפואיים עולה כי הבירור הרפואי בעניינו החל בחודש 7/15, ואין בכך להסביר מדוע המבקש לא הגיש את הערעור קודם לכן, כאשר ההחלטה נשוא הערעור ניתנה למעלה משנה קודם לכן (בחודש 6/14), ומכל מקום גם דבר זה אינו מהווה נימוק מוצדק למתן ארכה ארוכה כ"כ.

העובדה כי בזמנו סבר המבקש כי יוכל לעמוד בגזירת המאסר חלף הקנס אף היא מלמדת כי השלים עם גזר הדין, והעובדה כי הנסיבות השתנו אינה מצדיקה מתן הארכת מועד להגשת ערעור.

6. אכן, הגישה הנוהגת בערעור על פסק דין פלילי הינה נקיטת יד רחבה יותר בנוגע לבקשות להארכת מועד להגשת ערעור, ואולם על אף גישה זו אין משמעות הדבר כי ידו של הנאשם על העליונה וכל נימוק שיעלה להפרכת סדרי הדין יתקבל (בש"פ 8758/01 מדינת ישראל נ' רזינשווילי, ניתן ביום 12/2/02).

7. שני האינטרסים אותם ישקול בית המשפט בבואו לדון בבקשה להארכת מועד הינם עקרון סופיות הדין והוודאות המשפטית מחד גיסא, והרצון לעשות משפט צדק מאידך גיסא.

העיקרון של סופיות הדין כרוך בתקופת האיחור בהגשת הערעור. ככל שמדובר בתקופה ארוכה יותר, תגבר הנטייה להעדפת העיקרון של סופיות הדין והוודאות המשפטית.

בהקשר לעיקרון זה יש לבחון מהי סיבת האיחור הנטענת, האם הייתה למבקש הזדמנות להימנע מהאיחור והאם הייתה בידו שליטה על האירועים, באופן שהאיחור בהגשת הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור נבעה מרשלנות או מטעות בשיקול דעת מצידו (ראה ב"ש (י-ם) 4552/03 שויקי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 26/6/03).

8. כאמור, בעניינו מדובר בבקשת להארכת מועד שהוגשה באיחור רב מאוד מאוד (מעל שנה וחצי), ומבלי שהוצג טעם ממשי שיש בו כדי לרפא איחור ניכר זה, ומכאן שיש להעדיף את עקרון סופיות הדין והוודאות המשפטית מה גם שדומה כי סיכויי הלכאוריים של הערעור אינם מובהקים כלל.

לאור האמור לעיל, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ד' אייר תשע"ו, 12 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

